Το ανέκδοτο του μήνα και τα συν αυτώ

written by Kopronymous@Delfinous | 22.04.2022

Άρχισαν την Κυριακή των Βαΐων να τελούνται με βυζαντινή μεγαλοπρέπεια και βαθειά θρησκευτική κατάνυξη οι εκδηλώσεις της Μεγάλης Εβδομάδας στην Κέρκυρα.

Χαρακτηριστικό των εκδηλώσεων είναι η βαθειά θρησκευτικότητα που τις διαπερνά και είναι διάχυτη στο χριστεπώνυμον πλήρωμα που τις παρακολουθεί και προσεύχεται, δηλαδή σε ντόπιους και επισκέπτες.

Στο πλαίσιο αυτής της θρησκευτικότητας και του σεβασμού στο θείο Δράμα και στον Άγιό μας, παρατηρούνται διάφορα φαινόμενα, ήτοι:
Πιστοί κοντεύουν να πνιγούν καθώς μπουκωμένοι γύρο και τζατζικοκρέμμυδο προσπαθούν να εκφράσουν τη χαρά τους για τα πανηγύρια που βλέπουν αλλά δεν καταλαβαίνουν, απελπισμένοι σερβιτόροι φορτωμένοι εσπρέσσα και τσίπουρα διασχίζουν οριζοντίως και καθέτως τις πομπές των επιταφίων προκειμένου να ευχαριστηθεί το χριστεπώνυμο πλήρωμα, πιτσιρικάδες αμολούν στρακαστρούκες υπό το πατρικό βλέμμα και ο πατέρας τους λέει μπράβο για να μην του σκοτίζει ο διάδοχος το κεφάλι, μπαράκια έχουν τη μουσική στη διαπασών μη καταλαβαίνονοντας Χριστό και για να περάσουνε οι Επιτάφιοι σπρώχνει τις ικαρέκλες ο Φώτης που έχει απελπιστεί με ότι βλέπει.

Πολλά τέτοια γίνονται αλλά η κατάνυξη-κατάνυξη.

Περιστατικά του τύπου «Φύγε από μπροστά, είμαι δω από τσι τρεις και θέλω να δω. Τι μου μπαστακώθηκες;» ή το διάσημο «Εδώ ειμάσταινε Ευρώπη. θάπρεπε ναρχοσάσταινε με διαβατήριο», πρέπει να θεωρούνται σπάνια όσο και ότι κάθε χειμώνα κάνει κρύο.

Το μόνο παράξενο αυτές τις μέρες είναι ότι ο Άγιος δεν έριξε ακόμα κεραυνούς να μη αφήκει ρόποδο.